

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2005-311-0086

Dato:

Til

Folketinget - Skatteudvalget

**L 77 - Forslag til Lov om ændring af ligningsloven (Afskaffelse af
hensættelsesafgiften).**

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 11, 12, 13 og 15 af
11. januar 2006.

Kristian Jensen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål 11: I forlængelse af ministerens besvarelse af spm. 3 og 4, hvor det fremgår, at de af nærværende lovforslag omhandlede pengeinstitutter har opnået årlige nettoskattelettelser på ½ mia. kr. som følge af nedsættelse af selskabsskatten fra 30 pct. til 28 pct. og skærpelse af reglerne for international sambeskatning, anmodes ministeren om at redegøre for grundlaget for, at der gives de pågældende pengeinstitutter yderligere skattelettelser i form af bortfald af hensættelsesafgiften?

Svar: Grundlaget for, at der gives pengeinstitutterne skattelettelser i form af bortfald af hensættelsesafgiften er følgende:

Fra 2005 er der indført nye regnskabsprincipper for pengeinstitutter m.v. Disse indebærer en ændring af princippet for værdiansættelse af udlån. Som følge heraf skal pengeinstitutterne for regnskabsåret 2005 ekstraordinært tilbageføre foretagne nedskrivninger på udlån. På grund af koblingen mellem skattereglerne og de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån medfører dette en højere selskabsskat for pengeinstitutterne.

Regeringens skattestop gælder i forhold til alle – også pengeinstitutterne. Der er her tale om en øget skattebetaling, som kan føres tilbage til ændrede EU-regler. Når der foreligger en sådan ”tvingende grund” til at forhøje en skat, har regeringen besluttet, at merprovenuet ubeskåret skal anvendes til at sænke en anden skat eller afgift.

Her har regeringen besluttet, at merprovenuet skal anvendes til at afskaffe hensættelsesafgiften.

Indførelsen af de nye regler for sambeskatning og nedsættelsen af selskabsskattesatsen til 28 pct. er ikke indgået i beslutningsgrundlaget.

Det forhold, at pengeinstitutterne, jf. mine svar på spørgsmål 3, 4 og 5 har fået skattelettelser som følge heraf, er heller ikke indgået i beslutningsgrundlaget.

Her var jo tale om en samlet, tilstræbt provenuneutral pakke, som naturligt nok tenderede mod at øge skatten for de selskaber, som havde benyttet de gamle regler for udenlandsk sambeskatning, og mindske skatten for de selskaber, som ikke havde anvendt reglerne – og herunder altså pengeinstitutterne.

Hvis vi med henvisning til pengeinstitutternes skattelettelser havde besluttet ikke at afskaffe hensættelsesafgiften, ville vi reelt have straffet pengeinstitutterne for ikke at have udnyttet de gamle, hullede regler for international sambeskatning.

Spørgsmål 12: I forlængelse af ministerens besvarelse af spørgsmål 5, hvor det fremgår, at de af nærværende lovforslag omhandlede pengeinstitutter har opnået en ekstraordinær skattelettelse på ½ mia. kr. som følge af nedsættelse af selskabsskatten fra 30 pct. til 28 pct., hvor de foretagne hensættelser til fremtidigt tab er fratrukket under 30 pct. beskatning, men nu tilbageføres eller realiseres under 28 pct. beskatning, anmodes ministeren om at redegøre for grundlaget for, at der gives de pågældende pengeinstitutter yderligere skattelettelser i form af bortfald af hensættelsesafgiften.

Svar: Der kan henvises til svaret på spørgsmål 11.

Spørgsmål 13: I forlængelse af ministerens besvarelse af spørgsmål 8, hvor det fremgår, at der formentlig for 2005 kun sker en reduktion af de foretagne hensættelser til fremtidige tab på 6,4 mia. kr. i forhold til de 8-10 mia. kr., der har været forudsætningen for lovforslaget, anmodes ministeren om at oplyse, hvorfor der er den forskel i skatteministeriets skøn og oplysningerne fra Finanstilsynet, og om denne forskel giver anledning til at genoverveje

Svar: I lovforslagets afsnit om de økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner vurderes den samlede reduktion i nedskrivningerne på udlån i 2004 - 2005 til 8 - 10 mia. kr.

Det er en samlet vurdering, hvori det blandt andet indgår, at den umiddelbare tilbageførsel af nedskrivninger på udlån ved overgangen til de nye regnskabsprincipper primo 2005 skønnes til ca. 7,3 mia. kr.

Af mit svar på spørgsmål 8 fremgår, at Finanstilsynet på baggrund af indberetninger fra pengeinstitutterne i april måned 2005 har opgjort tilbageførsler primo 2005 på 6,4 mia. kr.

Jeg kan oplyse, at en nærmere granskning har vist, at dette beløb indeholder effekten af to ændringer af regnskabsprincipperne:

For det første formindskes de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån, hvorved udlånenes værdi øges.

For det andet ændres regnskabsreglerne for periodisering af modtagne provisioner og gebyrer, hvorved udlånenes værdi mindskes.

De 6,4 mia. kr. kan derfor bestå af tilbageførsel af nedskrivninger på udlån på f.eks. 7,3 mia. kr. og tilbageførsel af tidligere indtægtsførte provisioner mv. på f.eks. 0,9 mia. kr.

Det er desværre ikke muligt på baggrund af indberetningerne at opsplitte de 6,4 mia. kr. på de to bagvedliggende bruttobeløb, og dermed isolere beløbet, der skal sammenlignes med de 7,3 mia. kr.

Lovforslagets skøn på 7,3 mia. kr. er en opregning foretaget i begyndelsen af april 2005 på baggrund af oplysninger om de største pengeinstitutters tilbageførsel af nedskrivninger på udlån primo 2005. Dette beløb må derfor fortsat anses for at være det bedste skøn.

Det vurderes derfor fortsat, at den samlede reduktion i nedskrivningerne i løbet af 2004 og 2005 kan blive mellem 8 og 10 mia. kr.

Spørgsmål 15: Kan ministeren bekræfte, at de skattesubsidier, der er i ordningerne om gratisaktier og medarbejderobligationer, hvor tildelingen er skattefri for medarbejderne, men skattemæssigt er fradragsberettiget hos arbejdsgiverne, ikke kun er en skattebegunstigelse af medarbejderne, men reelt er en støtte til arbejdsgiverne, der herved får mulighed for at tildele sine medarbejdere nogle skattefri goder, og således sparer på almindelige lønstigninger?

Svar: I spørgsmålet bliver jeg bedt om at bekræfte, at de såkaldte gratisaktier og medarbejderobligationer reelt er en støtte til arbejdsgiverne. Spørgsmålet vedrører således ikke lovforslaget.

Tildeling af medarbejderaktier og -obligationer efter reglerne i ligningslovens § 7 A kan indgå i vederlagsaftaler mellem arbejdsgivere og ansatte på samme måde som alle andre personalegoder. Dette er en konsekvens af den frie aftaleret på arbejdsmarkedet. Da medar-

bejderaktier og –obligationer beskattes relativt lempeligt – eventuelt slet ikke – vil de ansatte kunne få en økonomisk gevinst ved at lade denne form for aflønning træde i stedet for højere beskattet kontantløn.

Det er tilfældet, når den ansatte

- ved en nyansættelse indgår aftale med den nye arbejdsgiver om, at retten til medarbejderaktier m.v. er en del af vederlaget,
- ved forhandling om en fremtidig lønstigning får tilsagn om, at en del af eller hele stigningen i vederlaget skal bestå af retten til medarbejderaktier m.v., og når den ansatte
- genforhandler en allerede indgået lønaftale med en arbejdsgiver, hvorefter den kontante månedsløn fremover f.eks. nedsættes med 10 pct. samtidig med, at den ansatte får ret til medarbejderaktier m.v.

Arbejdsgiveren har fradrag for driftsudgifter afholdt i virksomheden, herunder lønudgifter. Udgifter ved udlodning af de såkaldte gratisaktier og obligationer til medarbejderne anses for lønudgifter, og de er derfor fradragsberettiget. Den fradragsberettigede udgift opgøres som værdien af aktierne m.v., der udloddes. Arbejdsgiveren har endvidere fradrag for afgiften på 45 pct. af den andel af obligationens værdi, der overstiger 4.700 kr. (i 2006) årligt til den ansatte.

Skattebegunstigelsen af den ansatte af tildelte medarbejderaktier i forhold til kontantløn kan have betydning for virksomhedens muligheder for at tiltrække nye medarbejdere eller fastholde medarbejdere i virksomheden. Endvidere vil virksomhedens tildeling af aktier give den ansatte medejerskab til virksomheden og kan dermed bidrage til at skabe et større medansvar hos den ansatte for virksomhedens resultater.

Det er min opfattelse, at tildeling af medarbejderaktier m.v. kan bidrage til at motivere og engagere de ansatte og derigennem fremme fornyelse og produktivitet i virksomhederne. Dette vil være til fordel for både de ansatte og virksomhederne.